

بازمانده نسل قهرمانان

نگاهی به مهم‌ترین فیلم‌های کوتاه ایرانی در سالی که گذشت

کپسول

۱

کارگردان: امیر پذیرفته

«کپسول» به تهیه‌کنندگی امیر پذیرفته و انجمن سینمای جوانان رفسنجان با کسب جایزه بزرگ بخش بین‌الملل جشنواره فیلم کوتاه تهران، به اسکار ۲۰۲۲ معرفی شد. فیلمی که در روستاهای رفسنجان ساخته شده و به تلاش و تکاپوی پسرچه‌ای برای تحقق رویای کودکی‌اش می‌پردازد.

تنها نخواهم ماند

۲

کارگردان: یاسر طالبی

«تنها نخواهم ماند» جایزه بهترین مستند بخش بین‌الملل، جشنواره فیلم کوتاه تهران و نیز جایزه بهترین فیلم یکی از بخش‌های جنبی جشنواره «ساراتوف» روسیه را به دست آورده است. فیلمی که به زندگی یک زوج کهنسال می‌پردازد که بعد از پنج سال صدای قلب فرزندشان را می‌شنوند.

مورس

۳

کارگردان: روناک جعفری

جایزه بهترین کارگردانی جشنواره فیلم کوتاه تهران، به روناک جعفری به خاطر کارگردانی «مورس» رسید. فیلم داستان سه زندانی است که از زندان فرار می‌کنند و این طور به نظر می‌رسد که یکی از هم‌بندهای آنها در زندان خودکشی کرده است.

فرهاد خالدی نیک
منتقد

فیلم کوتاه با اینکه تماشاگر عام از آن بی‌خبر است و می‌توان به جرات گفت، تماشاگران آن از طبقه فرهنگی و هنری جامعه هستند اما در دنیا گستره زیاد به لحاظ تولید و اکران دارد و تعدادی از بهترین جشنواره‌های سینمایی به اکران فیلم‌های کوتاه اختصاص دارند. جشنواره‌هایی که چیزی از فستیوال‌های پرزرق و برق سینمایی کم ندارند و برگزیدگان این جشنواره‌ها در میان علاقه‌مندان به سینما جایگاه مهمی دارند. سینماگران شناخته شده و شاخص دنیا از طرفداران و دنبال‌کنندگان این آثار هستند و بیره نیست اگر بگوییم حتی ایده بسیاری از آثار سینمایی از فیلم‌های کوتاه به دست می‌آید. در این گزارش مروری داریم بر تعدادی از فیلم‌های کوتاه برتر سال.

«خوناب»

ساخته‌ی مجتبی قاسمی

«خوناب» بیش از آن که به فیلم کوتاه شبیه باشد، بسان چند سکانس متوالی از یک فیلم بلند می‌ماند. سکانس‌هایی که مخاطب را به سرعت به قلب حادثه برده و از همان ابتدای فیلم، صحنه‌هایی نفس‌گیر را پیش روی او قرار می‌دهند. صحنه‌هایی که از تلاش‌های عده‌ای زن، مرد و کودک برای رهایی از حمله‌ی ناجوانمردانه‌ی دشمنی بی‌رحم حکایت می‌کنند. دشمنی که فیلم‌اصراری بر افشای ماهیتش ندارد. گویی در اینجا بیشتر ترس و وحشت و التهاب ناشی از تهاجم دشمنی خطرناک است که واجد اهمیت است. فیلم از جمع این وحشت‌زدگان، گروهی از زنان را بر می‌گزیند. زنانی کردزبان که گویی شرط رهایی‌شان از خطر اسارت و آسیب دیدن به دست دشمن، قربانی شدن یکی از آن‌هاست. در این جاست که فیلم به این بهانه، نقی به گذشته می‌زند و لحظه‌ی تیر خوردن و مرگ دلخراش ژنیوار را به تصویر می‌کشد. دختر یکی از زنان حاضر در فیلم که جان‌اش را به خاطر نجات جان کژال، دختری مجروح و معلول از دست داده است. بدین ترتیب فیلم در مدت زمانی نزدیک به پانزده دقیقه، موفق به خلق شخصیت می‌شود. شخصیت‌هایی محکم و اغلب شناسنامه‌دار که تماشای حال و روز ناگوار و وضعیت بغرنج‌شان ما را ترغیب می‌کند که سرکی به گذشته‌هایشان بزنیم و حتی سرنوشت نهایی‌شان را زیر ذره‌بین بگیریم.

«ایستود»

ساخته‌ی علیرضا رسولی نژاد

فیلم مستند «ایستود» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا رسولی نژاد قصه‌ی یک کنجکاوی عاشقانه است. کنجکاوی فیلمساز یا راوی فیلم نسبت به شباهت فردی در یک عکس منتشرشده در روزنامه با کلینت ایستود. کلینت ایستودی که به قول فیلمساز، آخرین بازمانده نسل قهرمانان محسوب می‌شود و با آن چهره جذاب و مضم‌اش نماد اصالت، زیبایی و وجدان است. این شباهت پای راوی را به سیرجان و روستاهای اطراف آن باز می‌کند تا در خلال جستجوی این ایستود وطنی، نکات مدنظر رسولی نژاد، طرح و منعکس شود. بدین ترتیب فیلمساز با یک تیر دو نشان می‌زند. هم با مشاهده و پخش نشانه‌هایی آشنا و مرتبط، به مرور فیلم‌ها و بازی‌های سینمایی ایستود پرداخته و علاقه و ارادت ویژه‌اش به ایستود را نشان می‌دهد و هم فرصت مناسبی را برای پرداختن به ویژگی‌ها و خصوصیات بومی و محلی مردمان شهرستان سیرجان و نمایش برخی از معضلات اجتماعی و مشکلات زیست‌محیطی آن‌ها به دست

«سبالو»

ساخته‌ی محسن نساوند

«سبالو» در نگاه اول مستندی پرتزه است که معرفی و نمایش گوشه‌هایی از زندگی یک هنرمند موسیقی (محمود بردک نیا) را در دستور کار قرار داده است. هنرمندی که برای علاقه‌مندان موسیقی چهره‌ای کم و بیش شناخته شده است و محسن نساوند در مقام کارگردان فیلم، دوربین جستجوگرش را در خدمت آشنایی هر چه بیشتر مخاطب با وی قرار می‌دهد. شخصیتی دوست‌داشتنی که به گواه دوستان و توصیف‌کنندگان، اسیر زرق و برق شهرت و ثروت نشده و همچنان خودش است. برای همین است که هنوز از محله‌ی خاطره‌انگیز دوران کودکی‌اش، دل‌نکنده و همچنان از نشستن در قایق

می‌آورد. مشکلاتی نظیر تفکر سنتی اهالی درباره دختران تکواندوکار یا وضعیت بغرنج آب که موجب کوچ باغدارهای منطقه به پایتخت و حتی خارج از کشور شده است. باغ‌هایی که به گفته‌ی یکی از اهالی، با ادامه این خشکسالی و بی‌آبی، همگی باید به باغ‌های سنگی تبدیل شوند.